זבחי שלמי צבור. הן כבשי עצרת ויש להם דין אשמות ליאכל לפנים מן הקלעים כדמצא בזיזא מקומן (זבחים דף מד:):

ועורות קדשים. תימה אמאי תניא עורות קדשים מהארבע שהיו בירושלים הלא בעזרה היו מפשיטין אפילו קדשים קלים משום שיומרים שלא היו יכולים להוציא חוץ לעזרה וה"ל למימרא עם עשר שבמקדש": **אי** דילמא בתר עיקר בהמה אזלינן. הא לא דמי כלל למתניתין דתנן חוץ מן המתנות פטור מן המתנות דהא "לא מחייב לא כתיב ישראל במתנות משום שהמתנות נשאלו ביד כהן: חוץ מן המני הימניה, עובד כוכבים נמי אמרי המני הימניה? אין אמונה בעובד כוכבים **איבעית אימא** סתם *"עובד כוכבים מפגיע פעי. אמר מר **המקדשין אין צריך לרשום** אלמא ממאה מלתא, והא אנן *תנן **המקדשין נמכרים באיטליז ונשחטים באיטליז ונשקלים בליטרא**? תרגמא רב אדא בר אהבה קמיה דרב פפא באותן הנמכרים בתוך הבית. אמר רב הונא שותף בראש פטור מן הלחי, שותף ביד פטור מן הזרוע, שותף בבני מעיין פטור מן הקבה וחייא בר רב אמר אפי' שותף באחת מהן פטור **מכולן מיתיבי** *הראש שלי וכולה שלך ואפי' אחד ממאה בראש פטור, היד שלי וכולה שלך אפי' אחד ממאה ביד פטור, בני מעיין שלי וכולה שלך אפי' אחד ממאה בהן פטור מאי לאו פטור מן הלחי וחייב בכולן, פטור מן הזרוע וחייב בכולן, פטור מן הקבה וחייב בכולן? לא פטור מכולן, ליתני "פטור מכולן" ועוד תניא הראש שלי וכולה שלך אפי' אחד ממאה בראש פטור מן הלחי וחייב בכולן תיובתא דחייא בר רב תיובתא, אמר רב חסדא *הא מתניתא אטעיתיה לחייא בר רב דתניא *עשרים וארבע מתנות כהונה הן וכולן ניתנו לאהרן ולבניו בכלל ופרט וברית מלח, כל המקיימן כאילו קיים בכלל ופרט וברית מלח וכל העובר עליהן כאילו עובר על בכלל ופרט וברית מלח ואלו הן: עשר במקדש, וארבע בירושלים, ועשר בגבולים, עשר במקדש חטאת וחטאת העוף אשם ודאי ואשם תלוי וזבחי שלמי צבור ולוג שמן של מצורע ושתי הלחם ולחם הפנים ושירי מנחות ומנחת העומר וארבע בירושלים הבכורה והבכורים ומעשר מן התודה, ומאיל נזיר ועורות קדשים ועשר בגבולים תרומה ותרומת מעשר וחלה וראשית הגז ומתנות ופדיון הבן ופדיון פטר חמור ושדה אחוזה ושדה חרמים וגזל הגר הוא סבר מדקא חשיב להו למתנות בחדא, חדא נינהו, ולא היא אטו מורם מתודה ואיל נזיר דקא חשיב להו בחדא, משום דחדא נינהו אלא כיון דדמיין להדדי חשיב להו בחדא הנ"ן כיון דדמיין להדדי חשיב להו בחדא. איבעיא להו הראש שלך וכולה שלי מהו: בתר חיובא אזלינן וחיובא גבי ישראל הוא או דלמא בתר עיקר בהמה אזלינן ועיקר בהמה דכהן הוא? ת"ש *עובד כוכבים וכהן שמסרו צאנם לישראל לגזוז פטור, הלוקח גז צאנו של עובד כוכבים פטור מראשית הגז וזה חומר בזרוע ובלחיים ובקבה יותר מראשית הגז ש"מ בתר חיובא אזלינן שמע מינה: ואם אמר לו חוץ מן המתנות, פטור מן המתנות: ורמינהו**

הכא במאי עסקינן *דיתיב עובד כוכבים אמסחתא, דכותה גבי כהן דיתיב אמסחתא אמאי צריך לרשום? דאמרי בשרא לקא זבין, אי הכי עובד כוכבים נמי אמרי בשרא קא זבין? אלא הכא במאי עסקינן דיתיב עובד כוכבים אכספתא, דכותה גבי כהן דיתיב אכספתא, אמאי צריך לרשום? אמרי

ופסולי המוקדשין אין צריך לרשום אלמא ממאה מלתא, והא אנן *תנן **ופסולי המוקדשין נמכרים באיטליז ונשחטים באיטליז ונשקלים בליטרא**? תרגמא רב אדא בר אהבה קמיה דרב פפא באותן הנמכרים בתוך הבית. אמר רב הונא שותף בראש פטור מן הלחי, שותף ביד פטור מן הזרוע, שותף בבני מעיין פטור מן הקבה וחייא בר רב אמר אפי' שותף באחת מהן פטור **מכולן מיתיבי** *הראש שלי וכולה שלך ואפי' אחד ממאה בראש פטור, היד שלי וכולה שלך אפי' אחד ממאה ביד פטור, בני מעיין שלי וכולה שלך אפי' אחד ממאה בהן פטור מאי לאו פטור מן הלחי וחייב בכולן, פטור מן הזרוע וחייב בכולן, פטור מן הקבה וחייב בכולן? לא פטור מכולן, ליתני "פטור מכולן" ועוד תניא הראש שלי וכולה שלך אפי' אחד ממאה בראש פטור מן הלחי וחייב בכולן תיובתא דחייא בר רב תיובתא, אמר רב חסדא *הא מתניתא אטעיתיה לחייא בר רב דתניא *עשרים וארבע מתנות כהונה הן וכולן ניתנו לאהרן ולבניו בכלל ופרט וברית מלח, כל המקיימן כאילו קיים בכלל ופרט וברית מלח וכל העובר עליהן כאילו עובר על בכלל ופרט וברית מלח ואלו הן: עשר במקדש, וארבע בירושלים, ועשר בגבולים, עשר במקדש חטאת וחטאת העוף אשם ודאי ואשם תלוי וזבחי שלמי צבור ולוג שמן של מצורע ושתי הלחם ולחם הפנים ושירי מנחות ומנחת העומר וארבע בירושלים הבכורה והבכורים ומעשר מן התודה, ומאיל נזיר ועורות קדשים ועשר בגבולים תרומה ותרומת מעשר וחלה וראשית הגז ומתנות ופדיון הבן ופדיון פטר חמור ושדה אחוזה ושדה חרמים וגזל הגר הוא סבר מדקא חשיב להו למתנות בחדא, חדא נינהו, ולא היא אטו מורם מתודה ואיל נזיר דקא חשיב להו בחדא, משום דחדא נינהו אלא כיון דדמיין להדדי חשיב להו בחדא הנ"ן כיון דדמיין להדדי חשיב להו בחדא. איבעיא להו הראש שלך וכולה שלי מהו: בתר חיובא אזלינן וחיובא גבי ישראל הוא או דלמא בתר עיקר בהמה אזלינן ועיקר בהמה דכהן הוא? ת"ש *עובד כוכבים וכהן שמסרו צאנם לישראל לגזוז פטור, הלוקח גז צאנו של עובד כוכבים פטור מראשית הגז וזה חומר בזרוע ובלחיים ובקבה יותר מראשית הגז ש"מ בתר חיובא אזלינן שמע מינה: ואם אמר לו חוץ מן המתנות, פטור מן המתנות: ורמינהו**

מכולם. בהדיא: **ועוד תניא**. בהדיא דלא פטר ליה אלא מן הלחי: **בכלל ופרט**. בויקא קרא "לכל קדשי בני ישראל לך נתתים" והדר מפרש כל חד וחד "וזה יהיה לך מקדש הקדשים מן האש וגו'": **וברית מלח**. כתיב בסיפיה "ברית מלח הוא" כשם שברית מלח איכא שובתא כך אי לא תשבוח: **כאילו קיים כללות ופרטות**. שבתורה: **וברית מלח**. של קרבנות: **עשר במקדש**. ניתנו להם בתוך עזרה לאוכלן שם: **זבחי שלמי צבור**. כבשי עצרת והם קדשי קדשים לאכול בעזרה: **לוג שמן של מצורע**. מה שנשאר ממתנותיו נאכל לכהנים כדאמרינן במנחות (דף נח.) ובזבחים (דף מד:) לכל קרבנם דכתיב בויקא קרא לרבות לוג שמן של מצורע דקרוי קרבנם דכתיב ביה והקריב אותם לאשם ואת לוג השמן וכתיב בויקא קרא בקדש הקדשים תאכלנו אהלנו לכל קרבנם ולכל מנחתם ולכל חטאתם ולכל אשמם וגו': עומר לא תשיב ליה בהדי שאר מנחת צבור מפני שהיא מנחת צבור הנקמצת ונאכלת ואין לך עוד בצבור: **ושירי מנחות**. של יחיד: **בירושלים**. הנאכלים ומתחלקים לכל העיר: **הבכורה**. בצבור שם: **בכורים**. אינם נאכלים אלא בירושלים דכתיב (דברים יב) לא תוכל לאכול בשעריך וגו' ואמר מר (מנחות דף יז:) ותרומת ידך אלו הבכורים: **ומורם מתודה*. חזה ושוק וד' חלות כדכתיב (ויקרא ז) והקריב ממנו אחד מכל קרבן תרומה לה' לכהן הזורק וגו' מארבעה מינים חלות ורקיקים ורבוכה וחמץ אחת מכל מין: **ומורם מאיל נזיר*. זרוע בשלה וחלה ורקיק כדכתיב בפרשת נזיר שמניפין אותן והאי חד תשיב להו משום דדמו להדדי דתרוויהו מורם מקדשים קלים נינהו וחזה ושוק של שאר שלמים נמי בכלל זה הן והאי דנקט תודה משום דאית ביה מורם אחרינא ותניינהו לכולהו בחדא שמא: **ועורות קדשים*. של עולה חטאת ואשם כדכתיב (שם) עור העולה אשר הקריב ובתורת כהנים נמי *מרבה עור חטאת ואשם: **בגבולים*. נתנן לשם בכל ערי ישראל: **ומתנות*. הזרוע והלחיים והקבה: **פדיון הבן*. ר' שלעזר: **פדיון פטר חמור*. שה: **שדה אחוזה*. שהקדיש ולא גאלה ומכרה גזבר לאחר והרי היא יוצאה ביובל ומתחלקת לכהנים של אותו משמר שאירע בו יובל שנאמר (שם כז) והיה השדה בצאתו ביובל וגו' לכהן תהיה אחוזתו: **וגזל הגר*. האשם המוצא לה' בפרשת נשא וגזל הגר שנשבע לו לשקר ואח"כ הודה לאחר מיתת הגר כדפי' לעיל בפרקין [קנא.]: **הוא סבר*. חייא בר רב סבר: **מדקא חשיב*. הלי הגר לשלוח זרוע לחיים וקבה כחדא מתנה שלא אמר עשרים ושש: **ש"מ*. חדא היא והמחוייב באחד מחחייב בכולם והנפטר מאחת מהן פטור מכולן: **טלה שלי והראש שלך*. כהן מוכר לנכרי הראש קודם שחיטה: הכי גרסינן ה"ש עובד כוכבים וכהן שמסרו לאחר לישראל לגזוז. שמשלחו שלוחו לגזוז לא לאחר: **פטור*. ולחיי דתנא לה גבי מתנות הנתונים לכהן לעובד כוכבים פטור תנייה גמי גבי ראשית הגז: הלוקח גז לאו של עובד כוכבים. אפילו קודם שגזזו פטור וזה חומר וכו' דהלוקח מתנות מן הכהן א) לחיים קודם שחיטה וכל בהמה לכהן חייב במתנות שלא וכה בה קודם שחיטה: **ש"מ*. מדקתני זה חומר אלמא בתר חיובא אזלינן דהאי לא קנה אלא מתנות וקאמר חייב: ורמינהו

הכא במאי עסקינן. דהמשתתף עם עובד כוכבים אינו צריך לרשום: דיתיב עובד כוכבים אמסחתא. כשהובא מוכר הבשר דמוכחא מילתא דעובד כוכבים שותף הוא ואין כאן חשד, ומסגיתין בדלא יתיב: **נבי כהן**. דגרייתא: דיתיב. כהן אמסחתא אמאי צריך לרשום הא נמי מוכחא מילתא דכהן שותף בה: אפ"ה דיתיב כהן אמסחתא לא הוי ידעי אינשי דכהן שותף בה דאמרי בשרא קנין. בשר הוא רוצה לקנות: אלא. לא תוקמה דיתיב עובד כוכבים אמסחתא אלא הכי תוקמה דיתיב עובד כוכבים אכספתא על הארגז שנתן בה הטבח המעות כשמקבלם תמיד מן הלוקחים דהא ודאי מוכחא שפיר דעובד כוכבים שותף בה: **דאמרי**. הרואים המוני הימניה לשומרם לו שלא יגנבום הימנו: אין אמונה בעובד כוכבים. אין ישראל רגילין להאמין בהם: **אבע"א**. לעולם כדאוקימנא מעיקרא דיתיב עובד כוכבים אמסחתא וכהן נמי דיתיב אמסחתא ולא דמו, דסתם עובד כוכבים מפגעא פעי תדיר הוא לוטק אל תתמה בכך אלא בכך, והכל יודעין שיש לו חלק בה אבל כהן, לטוש הוא וסומך על הטבח ואין הכל יודעין שהוא שותף: **אלמא מוכחא מילתייהו*. דלא מזכין להו כדרך חולין: **בחיטין*. בשוק: **בחותן המכרים בתוך הבית*. בבור ומעשר דהתם חזן מן הבכור והמעשר שהגיחו לבעלים שאין דמיהן קדש דכתיב בהו לא תפדה ולא תגאל דהייט אין קדושה לדמיהן לפיכך לא החירו לו בשביל הגיחו לזגזג בהן למוכרן בשוק כדרך מוכן אלא בתוך הבית ואע"פ שמפסיד בדבר שאין עליהם קופלין כל כך והייט מוכחא מילתא אבל פסולי המוקדשים שדמי פדיונן נכנסו בקדושתן אי לא שריה ליה למוכרן בשוק לא פריק להו מעיקרא אלא בזול ואיכא פסידא דהקדש והנהנה צריך לרשום: **שותף ברלא**. ולא ביותר: **אפילו אחד ממאה ביד*. אפילו אין לכהן אלא לעובד כוכבים חלק בזרוע אלא אחד ממאה פטור מכם ובכהן לא עובד כוכבים שמכרו בהמה לנכרי ישראל קאמר ובכולהו גרסינן פטור סתמא: **אי הכי ליתני פטור**

[ערכין ו:]

[בכורות לא. [ביצה כח.]

[תוספתא פ"ב ע"ב]

[תוספתא פ"ב ע"ב]

[כתובות 5 ע"ב]

[תוספתא פ"ב ע"ב]

[תוספתא פ"ו]

תגהות מהר"ב רנשבורג

א) רש"י ד"ה הלוקח גז וכו' דהלוקח מתנות מן הכהן חייב. מלת חייב נמחק:

עין משפט נר מצוה

מר א מ"ר פ"ט מהל' בכורים הל' י סמג עשין קמב פורש"ד סי' סא סעיף כח:

מה ב מ"ר פ"ח מהל' שחיטה מזבח הל' יב:

ווי"ל רש"י בב"ק קי: ד"ה ושורות קדשים וכו' ובכרי הכן דבמקדש לא תשיב אלא הכא דלא נפקי חוץ לקלעים מיפסלי בזיזא ילע"ז יחייבב סיפב [תמיכת הטוס]

מו ג מ"ר פ"ט מהל' בכורים הל' יב סמג עשין קנ מוש"ע י"ד סי' סא סעיף ט:

מז ד מ"ר שם פ"ח הלכה ח:

נוסח תגורת לבורות הפסולי המוקדשים

נוסח אמר ר' הונא ומ"א בר רב באותן דם דבריה אז אלהי אז בכרן בראש אז אלהי אז בכרוע בלבד האם בטור בטאר מתנות

נוסח כהן הדלת מהאמר מוכר לנכרי לעבד בראש בלבד ושייר לעצמו טאר הבמאר מהו לבני מתנות הראש (בלוח)

נוסח (ישב סתירה במקרה טבכן מכר בהמה חוץ מן המתנות האם כהן המוכר מקבל אותם מתנות

[וכן לשון לגריה בתרגום קי: ושמ"ם רש"ר בפסחים פ. וכן שם בב"ק קי: ד"ה שרתם קדשים וכו']